

ע"פ 863/18 - לירן סבן נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

ע"פ 863/18

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן

המבקש: לירן סבן

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה לעיכוב ביצוע פסק הדין של בית המשפט המחוזי
מרכז-לוד (כב' השופטת מ' ברק נבו) בת"פ
11.1.2018 8867-02-15

תאריך הישיבה: י"ז בשבט התשע"ח (2.2.2018)

בשם המבקש: עו"ד אלעד אלימלך

בשם המשיבה: עו"ד שרית רייך

החלטה

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום המייחס לו, יחד עם שניים אחרים (להלן: השותפים), עבירות של קשירת קשר לפשע; ייצור, הכנה והפקת סמים מסוכנים; החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית; והחזקת חצרים לשם הכנת סם מסוכן. לפי הנטען בכתב האישום, המבקש, יחד עם שותפיו - שאחד מהם הואשם יחד איתו באותו כתב אישום (להלן: משה) ונגד האחר הוגש כתב אישום נפרד - קשרו קשר להקים ולהפעיל מעבדת סמים. במסגרת הקשר שכרו השלושה דירה, ובה גידלו סם מסוכן מסוג קנבוס. לשם הימנעות מתצרוכת חשמל גבוהה חיבלו השלושה, בעצמם או באמצעות מי מטעמם, במונה החשמל של הדירה והתחברו במישרין למערכת החשמל. ביום 19.1.2015 החזיקו השלושה בדירה שתילי קנבוס במשקל כולל של 92 ק"ג.

עמוד 1

1. המבקש הורשע על פי הודאתו במיוחס לו. למבקש שתי הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות וסמים. הוא נשא בעונש מאסר בעבודות שירות ובמועד ביצוע העבירות עמד לחובתו עונש מאסר על תנאי בר הפעלה בן 12 חדשים. המבקש נעצר בשלב ראשון עד תום ההליכים, לאחר כ-10 חודשים נעצר בפיקוח אלקטרוני ובהמשך שוחרר בערובה בתנאים מגבילים. שירות המבחן עמד בתסקיר שהוגש לבית המשפט המחוזי על השתתפות המבקש בקבוצה טיפולית מטעם שירות המבחן ועל יכולתו לשתף פעולה עם גורמי הטיפול לאורך זמן, והמליץ על העמדתו בצו מבחן ועל הארכת המאסר המותנה בר הפעלה. בבואו לגזור את דינו של המבקש קבע בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת מ' ברק נבו) כי מתחם העונש ההולם בעניינו נע בין 28 ל-52 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס כספי. לאחר שעמד על שיקולי הענישה הרלוונטיים ועל האיזון ביניהם, גזר בית המשפט על המבקש 36 חודשי מאסר בפועל, והפעיל את המאסר על תנאי שהוטל עליו - חציו בחופף וחציו במצטבר, כך שבסך הכל הוטלו על המבקש 42 חודשי מאסר בפועל (בניכוי ימי מעצרו), מאסרים על תנאי וקנס כספי בסך של 5,000 ש"ח.

המבקש הגיש ערעור שבגדרו עותר הוא לאמץ את המלצת שירות המבחן, ולחלופין לקצר את עונשו באופן משמעותי. לצד הערעור, הגיש המבקש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל, היא המונחת לפניי. בבקשתו, עומד בא כוחו המלומד של המבקש על תהליך השיקום שאותו עובר המבקש מאז שוחרר ממעצר, על כך שנולד לו בן במהלך המשפט, ועל כך שאשתו נמצאת בהריון מתקדם, והוא מבקש לאפשר לו להשלים את ההליך הטיפולי קודם שיישא בעונש המאסר.

המשיבה מצדה טענה, בדיון שהתקיים לפניי, כי אין עילה להתערב בגזר הדין של בית משפט קמא, וכי הבקשה לא עומדת באמות המידה שנקבעו לעניין עיכוב ביצוע עונש מאסר בפסיקתו של בית משפט זה.

2. לאחר שעיינתי בגזר הדין, בתסקירים שהוגשו בעניין המבקש והאזנתי לטענות הצדדים בדיון לפניי, באתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות. השיקולים לדחיית ביצועו של עונש מאסר שהושת על מי שהורשע בדין פורטו בע"פ 111/99 שוורץ נ' מדינת ישראל, פ"ד נד(2) 241, 277-282 (2000). בעניין זה נקבע כי בבואו של בית המשפט לבחון בקשה לעיכוב ביצוע עונש מאסר, עליו לשקול את האינטרס הציבורי באכיפה מיידית של המאסר, עוד בטרם בירור הערעור, אך בצד זאת, עליו להקפיד כי מימוש אינטרס זה אינו פוגע במבקש ובזכויותיו במידה העולה על הנדרש. לשם כך, על בית-המשפט לבחון, בין היתר, את השיקולים הבאים: חומרת העבירה ונסיבות ביצועה; אורך תקופת המאסר שהושתה על הנאשם; טיב סיכויי הערעור והצלחתו, ואם הערעור מכוון נגד חומרת העונש בלבד; עברו הפלילי של הנאשם והתנהגותו במהלך המשפט; וכן נסיבות אישיות המיוחדות לכל נאשם ונאשם.

3. במקרה שלפניי, הודה המבקש בעובדות כתב האישום, והערעור מכוון נגד חומרת העונש בלבד. בפסק הדין עמד בית המשפט המחוזי על מכלול השיקולים הרלוונטיים, הן לחומרה, הן לקולה. בערעורו, עותר המבקש לקבלת המלצת שירות המבחן, או לחלופין להורות על קיצור עונשו. על פני הדברים, נראה כי הסיכוי לקבלת המלצת שירות המבחן, באופן שהענישה תסתכם בהארכת מאסר מותנה ובמתן צו מבחן נמוך למדי, בהינתן חומרת העבירה ועברו הפלילי של המבקש, העומד לחובתו. בכך שונה עניינו של המבקש מעניינו של משה שעונשו עוכב בהינתן תקופת המאסר הקצרה יותר שהושתה עליו, ועברו הנקי (ראו ע"פ 861/18 סבן נ' מדינת ישראל (1.2.2018)).

בצד האמור אוסיף כי תקופת המאסר שנגזרה על המבקש אינה קצרה (אף בניכוי תקופת המעצר). כך שגם אם בית משפט זה יראה להקל בעונש המאסר בפועל בעניינו - ולמותר לציין שאין באמור משום נקיטת עמדה בנושא זה - אין חשש כי הערעור יתייתר ככל שלא יינתן עיכוב הביצוע המבוקש.

סוף דבר: נוכח המסגרת הנורמטיבית שעליה עמדנו, דין הבקשה להידחות. המבקש יתייצב לריצוי עונשו במועד שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, י"ז בשבט התשע"ח (2.2.2018).

שׁוֹפֵט
